

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. november 2020 blev i sag nr. 95014:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 12/3 2020 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Der henvises til Forsikringsankenævnets kendelse af 3.6.2019 med sagsnr. 91647, heraf fremgår størsteparten af sagsfremstillingen.

Jeg har vedhæftet Stævning. Sagen er anlagt.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Aros har afvist at give retshjælpsdækning den 2.12.2019 til retssagen, som er anlagt."

Selskabet har i brev af 22/9 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvist skal det bemærkes, at sagen allerede har været materielt behandlet af Ankenævnet, hvor nævnet den 3. juni 2019 har afgjort, at Aros Forsikring G/S havde truffet den rigtige afgørelse, og at man var berettiget til at afvise sagen.

Klager havde altså ikke en dækningsberettiget skade. Klager har altså ikke bevist, at hun har været udsat for et dækningsberettiget hærværk – eller andre dækningsberettigede skader i øvrigt.

Det bestrides ikke, at lejer og/eller fremlejetagers brug af det lejede har været uretmæssig, men der har ikke været tale om forsætlig ondsindet ødelæggelse eller beskadigelse, og der har ikke været rejst tiltale mod nogen for udøvelse af hærværk.

Det er heller ikke godtgjort, at skader på ejendommen og dennes inventar har relation til personer, som ikke havde lovlig adgang til forsikringsstedet. Hertil kommer, at skaderne ikke er opstået pludseligt og uventet, men er opstået i forbindelse med brug af det lejede.

Fra materialet fremhæves følgende:

Af politiets anmeldelsesrapport af 13. september 2016 fremgår (bilag 9, side 5): 'Der lå i køkkenet en del breve til [lejer], som ligeledes er FR tilmeldt på adressen.' Det fremgår af politiets rapport af 22. september 2016 (bilag 7, side 1): '[Klageren] henvendte sig ved ejendommen fredagen efter politiets aktion, da hun af andre årsager skulle have fat i [lejer]. Her blev hun af flere naboer oplyst, at [lejer] havde været ved huset dagen efter politiets aktion.'

Af sms-korrespondancen i bilag 2 fremgår, at [lejer] angiveligt rejste til/var i [udland 1] den 18. september 2016, og at han havde planer om at komme tilbage til Danmark efter et par måneder (bilag 2, side 2). Den 24. september 2016 oplyste [lejer] en [udenlandsk] adresse. Hverken sagsøger eller politiet har efterfølgende fået kontakt til [lejer]. På baggrund af de tidsnære beskrivelser, herunder at sagsøger angiveligt selv har forklaret til politiet, at hun ved besøg på adressen den 16. september 2016 har fået oplysning fra flere naboer om, at [lejer] havde været til stede ved huset den 13. september 2016 (dagen efter politiaktionen), [lejer]s egen oplysning om, at huset var fremlejet til en ven, og at [lejer] efterfølgende ikke har været kontaktbar, må det lægges til grund, at [lejer] havde givet konkrete personer adgang til ejendommen. Det må lægges til grund, at [lejer] tilmed var bekendt med den ulovlige cannabisproduktion.

Et andet helt centralt tvistepunkt bliver dermed forståelsen af dækningsundtagelsen i forsikringsbetingelsernes punkt 16.1.3, hvorefter forsikringen ikke dækker hærværk begået af de sikrede, medhjælp, ejendommens beboere, lånere, lejere og andre med lovlig adgang til forsikringstage-rens private område.

Ankenævnet for Forsikrings flertal gav Aros Forsikring medhold i, at sagsøger ikke har været udsat for en dækningsberettiget skade. Det fremgår af kendelsen, at det ifølge nævnet er afgørende, at den person, som har forestået eller medvirket til cannabisproduktionen, har fået adgang til ejendommen af sagsøgers lejer (bilag 18, side 24 f.):

'Efter en samlet vurdering finder flertallet, at klageren ikke har bevist, at hun har været udsat for et dækningsberettigende hærværk. Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at lejer i sms af 18/9 2016 fra har oplyst, at 'Jeg er ikke hjem. Jeg rejser til [udlandet]. Jeg har fremleje huset til en ven', og at nævnet – som sagen foreligger oplyst – må lægge til grund, at det er denne ven, der har forestået eller medvirket til cannabisproduktionen. Flertallet finder, at vennen – uanset hvad der måtte være aftalt i lejekontrakten mellem klageren og lejer og uanset lejelovens §§ 25-26 – i relation til forsikringsbetingelsernes punkt 3 herefter er at anse som en person, der havde 'lovlig adgang' til forsikringsstedet, idet det bemærkes, at vennen efter straffelovens regler ikke ville kunne straffes for at have skaffet sig ulovlig adgang til den pågældende bygning.'

Det gøres gældende, at 'skadevolder' havde lovlig adgang til ejendommen, og at forsikringen derfor ikke dækker hærværk udøvet af denne. Dette uanset om [lejer] selv var aktivt involveret i cannabisproduktionen, eller om produktionen blev foretaget af den person, som [lejer] havde givet adgang til ejendommen.

Det gøres til støtte herfor gældende, at de skadevoldende personer ubestridt ikke havde skaffet sig ulovlig adgang til ejendommen, men tværtimod har fået lov til at opholde sig i huset beliggende ... (og måske endda lov til at dyrke cannabis i huset) af sagsøgers lejer,

De skadevoldende personer havde således lovlig adgang til sagsøgers ejendom, idet det afgørende er, at de skadevoldende personers ophold i ejendommen de facto ikke forudsatte en ulovlig indtrængen.

Den omstændighed, at klager ikke selv havde givet de skadevoldende personer adgang til ejendommen, eller at [lejer] ifølge lejekontrakten ikke var berettiget til at fremleje ejendommen, kan ikke føre til et andet resultat, jf. også Ankenævnet for Forsikrings afgørelse i sag nr. 84.283 af 4. november 2013.

På denne baggrund skal jeg bede nævnet fastholde sin tidligere materiale afgørelse, idet der ikke er dokumenteret 'rimelig grund' til, at der skal bevilges retshjælpsdækning, og dette vil også medføre, at nævnet skal afvise at give retshjælpsdækning til den nu verserende retssag."

Klagerens advokat har i brev af 24/9 2020 til nævnet bl.a. anført:

"På baggrund af Aros forsikrings skrivelse af 22.9.2020 har jeg følgende afsluttende bemærkninger

For en præcision af problemstillingerne:

Ankenævnet for Forsikring har ved kendelse af 3. juni 2019 materielt taget stilling til, hvorvidt forsikringstager er berettiget til dækning eller ej ved en flertals afgørelse 3/2.

Nærliggende at Nævnets kendelse ville være faldet ud til forsikringstagers fordel – med en margin på kun ét medlem ud af 5 til fordel for Aros Forsikring, altså kun 20 procent til fordel for selskabet med en procentvis fordeling på 60/40 %.

Kendelsen af 3. juni 2019 fremstår derfor ikke overbevisende uangribelig.

Det fremgår af de generelle retshjælpsbetingelser afsnit 3.2, at forsikringstageren skal løfte bevisbyrden for en **rimelig grund** til at føre proces, og allerede fordi kendelsen er en 3/2 afgørelse, så foreligger der en sådan usikkerhed om sagens endelige udfald, at forsikringstager bør tilkendes retshjælpsdækning. Modsætningsvis burde det angives i betingelserne, at forsikringstager skal have **overvejende sandsynlighed for medhold**.

Som det i øvrigt ses af kendelsen, så er flertallet og mindretallet uenige om væsentlige forhold: **Lovfortolkning, Bevisbyrde**regler samt **sagens faktum**, og hvilken værdi sidstnævnte skal tillægges.

Det fremgår af Ankenævnet for Forsikrings vedtægter § 2, at **Nævnet skal tage stilling til tvister, som udspringer af forsikringsaftaler og pensionsaftaler**.

Som det ses af kendelsen, så er der uenighed om fortolkning af bl.a. Lejeloven, Aftaleloven, Købeloven, Forbrugerret, Straffeloven samt bevisbyrde

Jeg henviser i den forbindelse til uploadede print fra Ankenævnet for Forsikrings hjemmeside, hvoraf fremgår, at Nævnet også består af medlemmer uden juridisk baggrund eller kompetencer.

Mindretallets konklusion og anbringender bærer i overvejende grad præg af, at mindretallet består af medlemmer med en juridisk baggrund, idet de først og fremmest iagttager forbrugerretlige regler og ser på styrkeforholdet mellem parterne; forsikringstager er forbruger og forsikringselskabet er professionel. Mindretallet finder ikke, at bevisbyrden er løftet for, at forsikringstager skulle have givet samtykke til nye lejere eller anden anvendelse end beboelse og ej heller at forsikringstager skulle være involveret eller have bidraget på nogen vis til cannabis produktionen.

Mindretallet fremhæver i den forbindelse en korrekt bevisbyrde-regel s. 26: **'Det er selskabet, som skal bevise, at forholdet er omfattet af undtagelsen for dækning.'** denne bevisbyrde finder mindretallet ikke løftet.

Denne fortolkning er helt i overensstemmelse med almindelige bevisbyrde-regler – jeg henviser i den forbindelse til Sonny Kristoffersen bog Forbruger køb, som jeg har uploadede i uddrag og kopi. Som det ses af Købelovens § 77a stk. 3 s. 148, så er der netop en omvendt bevisbyrde-regel – til fordel for forbrugeren og ulempe for den professionelle (Aros), som finder anvendelse, når forbrugeren indledningsvis har løftet bevisbyrden for en mangel (og i dette tilfælde et erstatningskrav, som mindretallet finder er løftet). Herefter er det så – Aros Forsikring, som skal påvise, at dækningen er omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Købeloven finder analog anvendelse på tjenesteydelser som forsikringsaftaler, hvorfor flertallets afgørelse også her ses i strid med generelle bevisbyrde-regler, når flertallet de facto pålægger forsikringstager som forbruger den fulde (og meget tunge) bevisbyrde.

Som det fremgår af Kendelsen, så er medlemmerne væsentlige uenige om bl.a. lovfortolkning – herunder forståelsen af Lejelovens bestemmelser § 25 og § 26, idet det bl.a. fremhæves af mindretallet: **'Gerningsmand 1 og 2 har ikke haft lovlig adgang til ejendommen'**, hvorefter der henvises til bilag 1 – Lejekontrakten, hvor det tydeligt er anført, at lejemålet kun må anvendes til beboelse samt at der **ikke må ske fremleje eller udlån, hverken helt eller delvist.**, ligesom mindretallet også konkluderer, at forsikringstager ikke har givet sit samtykke til, at der måtte ske fremleje eller udlån. Der henvises i den forbindelse i øvrigt til min Stævning samt øvrig korrespondance.

Af kendelsen fra Ankenævnet for Forsikring fremgår det, at flertallet modsætningsvis finder, at gerningsmændene har haft lovlig adgang til ejendommen. Denne fortolkning er i direkte modstrid med hensigten med Lejelovens § 25 og § 26 og ikke mindst retspraksis, idet det fremgår af Karnovs note 168 til § 26 (uploadede): **'Under medlemmer af husstanden må være f.eks. voksne børn, forældre, svigerforældre eller samlevende.'** De dømte gerningsmænd i nærværende sag er ingen af ovenstående, ligesom politiet ikke har opfattelsen af, at der er nogen familiære eller andre relationer. Som det ses af fotos samt politiets rapport, så boede den gerningsmand som passede planterne i køkkenet, hvor han sov på en madras. Dette ses også af politiets rapporter herunder bilag 8 s. 2, hvor politiet har anført 'køkken og seng', ligesom det ses af bilag 5, at politiet konkluderer, at gerningsmanden som passede planterne var med sikkerhed den eneste, som boede i huset. Som det videre ses af bilag 21 – min korrespondance med politiassistent ..., så var politiets opfattelse, at gerningsmanden var et offer for ..., idet han slet ikke vidste, at han var i Danmark, men faktisk troede at han befandt sig i [udland 2], da han var blevet ... i [udland 3] og

Den anførte lejer på lejekontrakten boede i lejemålet sammen med sin kone og [barn] flere år forud for politiets aktion, og forsikringstager besøgte familien flere gange, hvor der ikke var nogen bemærkninger til hverken rengøring, misligholdelse, ligesom der selvsagt ikke var nogen tegn på produktion af cannabis. Lejer arbejdede på en ..., og der er intet som tyder på, at gerningsmændene boede på ejendommen samtidig med lejerens og dennes familie.

Flertallets konklusion er endvidere forkert ud fra den forudsætning, at gerningsmændene uden at tilhøre lejers husstand, og i modstrid med kontraktsindholdet og manglende skriftlige aftale med forsikringstager ved f.eks. at stå anført på lejekontrakten skulle have haft lovlig adgang til ejendommen. De dømte har heller ikke haft folkeregister adresse på ejendommen.

Forsikringstager har rent faktisk tilset lejemålet mere, end hvad hun er forpligtet til i henhold til Lejeloven. Som det videre følger af Lejelovens § 26 vedrørende personer omfattet af lejerens husstand note 168: **'At lade udlejerens føre kontrol med, om sådanne personer deltager i udgifterne til leje mv. ville være upassende og uigennemførligt.'** Forsikringstager ses i henhold til noterne til Lejelovens bestemmelser ikke at kunne forpligtes til yderligere kontrol med hvem som de facto boede på ejendommen, og det gøres i den forbindelse også gældende, at Forsikringstager havde besøgt lejer i juli 2015.

Som det fremgår af mindretallets konklusion, så kan man selvsagt ikke få lovlig adgang, når der netop foreligger et klart aftalegrundlag om det modsatte – at fremleje ikke er tilladt.

Mindretallet følger en juridisk tilgang, og de er særsomt opmærksom på **præcedens**, at flertallets opfattelse ville skabe et usædvanligt usikkert retsforhold for fremtidige udlejere, idet de vil have meget vanskeligt ved at forudsige deres fremtidige retsstilling. Flertallets anbringender forudsætter implicit, at udlejer bliver bundet af et aftaleforhold, som denne ikke har indgået. Såfremt de dømte uden videre skulle have lovlig adgang, så kan udlejer jo forudsætningsvis hverken bortvise eller ophæve lejemålet.

Af ovenstående årsager – er mindretallets forståelse derfor også, at de dømte **ikke** har lovlig adgang, og derfor kan bortvises fra ejendommen i medfør af Straffelovens bestemmelser, ligesom lejeaftalen fra Forsikringstagers side kan ophæves på baggrund af Lejelovens bestemmelser.

Sidstnævnte sker via ophævelsesskrivelse fra advokat ... (bilag 4), som anfører Lejelovens § 93, og sagen blev herefter fremmet af fogedretten ved Retten i Dette kan også ses af bilag 15, hvor forsikringstager har betalt for taxa til fogeden samt for en låsesmed for at blive sat i besiddelse af lejemålet. Det fremhæves i den forbindelse, at fogedretten selvsagt ikke er i tvivl om lovfortolkningen, idet fogeden ikke må fremme en fogedforretning, såfremt retsgrundlaget er usikkert.

Som det ses af Lejelovens § 93 litra b, d og f, så kan en udlejer ophæve en lejeaftale med lejer, såfremt lejer benytter det lejede til andet end aftalt (beboelse), når lejer fraflytter det lejede i tide uden aftale med udlejer eller når lejer overlader det lejede til andre.

Mindretallet finder sammenfattende, at forsikringstageren har været udsat for et dækningsberettigende hærværk. Der er herunder lagt vægt på de omfattende skader i forbindelse med cannabis produktionen samt at skaderne er forvoldt **'med vilje og i ond hensigt'**, jf. forsikringsbetingelserne punkt. 16.1.3.

Mindretallet fremhæver, at det ikke findes bevist, at forsikringstageren har medvirket til Cannabis produktionen, idet hun hverken er sigtet, tiltalt eller dømt.

Politiet har bekræftet (**bilag 16**), at lejer på intet tidspunkt er blevet sigtet, anholdt eller tiltalt i sagen, ligesom der henvises til domsudskrifter **bilag 10** og **bilag 11**. Som det ses af dommene, så har en gerningsmand ved navn ... også været med til produktionen af [cannabis], og denne dømmes sammen med ... for produktionen på ejendommen.

Politiassistent ... oplyser endvidere (bilag 5.1): ***'Det kunne ved nærmere undersøgelse konstateres, at lejer af huset ikke var tilstede eller på nogen måde havde personlige ejendele, papirer tøj eller lignende på stedet. Det var med sikkerhed ..., der boede alene i huset. ... passede huset og den meget organiserede [cannabis] produktion på alle tre etager.'***

Forsikringstager ses i øvrigt heller ikke at være blevet sigtet, anholdt eller på anden måde efterforsket f.eks. ved en ransagning, hvilket forudsætningsvis ville være det nærmeste efterforskningsskridt, såfremt politiet havde nogen form for mistanke til hende. Der henvises endvidere til bilag 16.2 og 16.3, hvor politiassistent ... svarer benægtende på alle spørgsmål vedr. forsikringstager og lejers forbindelse til [cannabis]produktionen. Det anføres af politiassistent ... i bilag 16 nederst: ***'Vil gerne understrege, at det var politiets klare opfattelse, at [klageren] intet havde at gøre med [cannabis]produktionen. Heller ej vores opfattelse, at hun havde viden om de ulovlige aktiviteter, der foregik i huset. På ingen måde.'***

Aros Forsikring har i den forbindelse ikke løftet bevisbyrden for, at lejer og de dømte i sagen har boet på samme tid på ejendommen, og at de dømte på nogen måde skulle have været del af lejers husstand – jf. ovenstående fortolkning fra Mindretallet.

Sammenfattende fastholdes det, at forsikringstager bør tilkendes retshjælpsdækning, idet forsikringstager ikke kun har en rimelig grund til at føre proces, men også en overvejende sandsynlighed for at få medhold, idet det hun også i henhold til Nævnets mindretal på 40 procent har været udsat for en dækningsberettigende skade, ligesom Aros Forsikring ikke har løftet bevisbyrden for, at forholdet er omfattet af undtagelserne for dækning.

SAGSOMKOSTNINGER:

Jeg skal endnu engang henvise til mindretallets bemærkninger vedr. sagsomkostninger til advokat, at disse har været nødvendige særligt henset til min oplysning af sagen, men det gøres også gældende, at forsikringstager som forbruger ikke har nogen juridisk baggrund, hvorfor hun ikke selv har kunnet anlægge nogen af klagesagerne, særligt henset til at Ankenævnet for Forsikring også er tvivl om lovfortolkningen, så ses en forbruger uden juridiske kompetencer ikke i stand til at føre sagen for Nævnet. Som det fremgår, så finder mindretallet, at jeg i væsentlig grad har oplyst sagen og mener, at jeg er berettiget til 10.000 kr. i sagsomkostninger.

Sagsomkostningerne bør fastsættes til minimum 20.000 kr. inkl. moms på baggrund af sagens meget lange forløb og betydelige skriftsveksling, ligesom jeg har været nødt til at sætte mig ind i sagen endnu engang særligt grundet dens lange forløb, hvorfor det ikke har været muligt at have sagens detaljer present.

Jeg har herudover haft yderligere betydeligt skriftsveksling og korrespondance med Nævnet og mine klienter samt møde med klienter, som selvsagt har været bekymrede for at føre en sag uden at være sikre på retshjælpsdækning til sagen, hvilket vi generelt ikke anbefaler.

Ovenstående salær er på ingen måde i svarende til mit tidsforbrug i sagen, idet Aros Forsikring som det fremgår af sagen gentagne gange har antydnet, at forsikringstageren skulle have medvirket til cannabis produktionen samt tilbageholdt oplysninger uden at Aros har haft nogen form for dokumentation for selvsamme. Forsikringstager har oplyst sagen så godt som hun kunne på tidspunktet, idet hun også måtte afvente Fogedrettens bistand, førend hun kun sættes i besiddelse af lejemålet.

Det fremhæves i den forbindelse netop mindretallets anbringende – at forsikringstager aldrig har været sigtet, tiltalt eller dømt i sagen, ligesom hendes bopæl ej heller har været ransaget

Aros påstande har medført en gennemgribende sagsbehandling, ligesom undertegnede på forsikringstagerens vegne søgte aktindsigt hos politiet og i den forbindelse har gennemgået omfattende sagsakter i sagen, hvilket kun delvist fremgår af bilag 5, 7, 8, 9, 10, 11 og 16.

Som det fremgår af Ankenævnet for Forsikrings kendelse, så fremhæver mindretallet: ***'Selskabet skal betale en del af klagerens advokatomkostninger, idet advokatens indsats i sagen har bidraget væsentligt til blandt andet at fremskaffe de nødvendige bevisligheder. Beløbet kan efter et samlet skøn fastsættes til 10.000 kr. inkl. moms.' "***

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af nævnets kendelse 91647 af 3/6 2019 fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at der er begået hærværk på den forsikrede ejendom. Hun har anført, at ejendommen var udlejet, at udlejer i strid med lejekontrakten overdrog ejendommen til personer, som begik hærværk, og at hærværksmændenes adgang til ejendommen derfor ikke har været lovlig. Hun kræver dækning for sine udgifter på 299.106,21 kr. med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24 samt rimelige og nødvendige omkostninger til advokatbistand, jf. forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3.

Af lejekontrakten mellem klageren/udlejer og lejereren fremgår det, at fremleje eller udlån af det lejede er ikke tilladt, hverken helt eller delvist, og at det lejede – uden udlejers skriftlige samtykke – ikke på benyttes til andet end beboelse.

Politiet ransagede den 13/9 2016 ejendommen, som blev brugt til cannabisproduktion. Hele første salen og kælderen var indrettet med [cannabis]planter, lys, varme og ventilation, og vinduerne var dækket til med sort plastik. Gerningsmand 1, der befandt sig i ejendommen, samt gerningsmand 2 blev kendt skyldige for overtrædelse af flere forhold i forbindelse med produktionen. Lejer er hverken blevet sigtet, tiltalt eller dømt for at have forestået eller medvirket til cannabisproduktionen.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at forsikringen ikke dækker 'hærværk begået af de sikrede, medhjælp, ejendommens beboere, lånere, lejere og andre med lovlig adgang til forsik-

ringstagerens private område', jf. forsikringsbetingelsernes punkt 16.1.3. Selskabet har anført, at skaderne ikke er pludselige, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 16.2.6. Selskabet har tillige afvist dækning under henvisning til, at 'de anmeldte skader på ejendommen ... ikke kan anses som skader i forsikringsretlig forstand – lejemålet er behandlet på en uforsvarlig måde, og der kan derfor eventuelt være tale om misligholdelse af forpligtelser i lejeforholdet'.

Nævnet har fået forelagt fotos, hvoraf der ses omfattende skader på gulve, etageadskillelser og lofter, køkkenskabe, køkkenbordplade og mur, hvor der er trukket ledninger og ventilationskanaler igennem.

Af sms af 18/9 2016 fra lejer fra et udenlandsk nummer fremgår det blandt andet, at 'jeg rejser til [udlandet]. Jeg har fremleje huset til en ven. Jeg har nogen lave i [udlandet]. Jeg kommer tilbage om 1 par måneder'.

Det fremgår af sms af 24/9 2016 fra lejer fra et udenlandsk nummer, at 'jeg ked af det for at høre om det. Jeg er rigtigt chok. Jeg ved ikke om De har lav noget ulovligt der inde. Du må gerne lave sagt op papir og send til mig nu. Adresse i [udlandet]'.

Af mail af 4/10 2017 fra politimand 1 til klageren fremgår det blandt andet, at 'vi kunne ved aktivering på gerningsdagen konstatere, at en [gerningsmand 1] boede ulovligt i huset og opholdt sig ulovligt i DK. Det kunne ydermere ved nærmere undersøgelse konstateres, at den lejer af huset ikke var tilstede eller på nogen måde havde personlige ejendele, papirer, tøj eller lignende på stedet. Det var med sikkerhed [gerningsmand 1] der boede alene i huset. [Gerningsmand 1] passede huset og den meget organiserede [cannabis]produktion på alle tre etager. Der var flere steder i huset presenninger på gulvene, hvorpå der sås blankt vand, grundet indendørs vandingsanlæg, samt en luftfugtighed helt udover det sædvanlige blandt andet pga. varmelamper'.

Nævnets flertal udtaler:

Det bemærkes indledningsvist, at det er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af det krav, hun har rejst. Det er derfor klageren, der skal bevise, at hun har været udsat for en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Efter en samlet vurdering finder flertallet, at klageren ikke har bevist, at hun har været udsat for et dækningsberettigende hærværk.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at lejeren i sms af 18/9 2016 fra har oplyst, at 'Jeg er ikke hjem. Jeg rejser til [udlandet]. Jeg har fremleje huset til en ven', og at nævnet – som sagen foreligger oplyst – må lægge til grund, at det er denne ven, der har forestået eller medvirket til cannabisproduktionen. Flertallet finder, at vennen – uanset hvad der måtte være aftalt i lejekontrakten mellem klageren og lejeren og uanset lejelovens §§ 25-26 – i relation til forsikringsbetingelsernes punkt 3 herefter er at anse som en person, der havde 'lovlig adgang' til forsikringsstedet, idet det bemærkes, at vennen efter straffelovens regler ikke ville kunne straffes for at have skaffet sig ulovlig adgang til den pågældende bygning. Den omstændighed, at der foregik ulovlig cannabisproduktion i bygningen, kan ikke føre til anden vurdering,

Det bemærkes, at lejemålet er blevet behandlet på uforsvarlig måde af vennen, og at lejeren har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til lejeforholdet. Klageren bør derfor i stedet rette et erstat-

ningskrav mod lejeren, som har handlet i strid med lejeaftalen og lejelovens §§ 25 og 26 ved – uden samtykke fra klageren – at have videreudlejet lejemålet til en ven.

Flertal let finder i øvrigt, at klageren ikke har bevist, at skaderne er dækket efter forsikringsbetingelsernes øvrige regler – herunder om pludselig skade, idet cannabisproduktionen og de bygningsændringer og -beskadigelser, der er en følge af cannabisproduktionen, må anses for sket over tid og således ikke 'øjeblikkelig og uventet'.

Det kan derfor ikke kritiseres, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, at sikrede i forbindelse med udenretlig fremsættelse og opgørelse af krav kan kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet.

Flertallet finder, at sagens karakter eller selskabets sagsbehandling ikke har nødvendiggjort omkostningerne til advokat. Der er derfor ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at dække klagerens advokatomkostninger.

Nævnets mindretal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder mindretallet, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende hærværk.

Der er herved blandt andet lagt vægt på, at det af de fremlagte fotos ses omfattende skader, hvor der er trukket ledninger og ventilationskanaler igennem flere konstruktioner, samt at skaderne på ejendommen er begået i forbindelse med ulovlig cannabisproduktion. Mindretallet finder herefter, at skaderne er forvoldt 'med vilje og i ond hen si gt', jf. forsikringsbetingelsernes punkt 16.1.3.

Spørgsmålet er herefter, om forholdet falder ind under forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelse, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker 'tyveri og hærværk begået af de sikrede, medhjælp, ejendommens beboere, lånere, lejere og andre med lovlig adgang til forsikringstagerens private område'. Det er selskabet, der skal bevise, at forholdet er omfattet heraf.

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet, at selskabet ikke har bevist, at lejeren har forestået eller medvirket til cannabisproduktionen. Der er blandt andet lagt vægt på, at han hverken er sigtet, tiltalt eller dømt.

Mindretallet finder herefter, at gerningsmand 1 og 2 ikke har haft lovlig adgang til ejendommen. Der er blandt andet lagt vægt på, at det fremgår af lejekontrakten, at 'det lejede må ikke uden udlejers skriftlige samtykke benyttes til andet end: ejendommens samlede areal benyttes til beboelse', og at det fremgår af kontraktens § 11, at 'fremleje eller udlån af det lejede er ikke tilladt, hverken helt eller delvist'. Klageren har ikke samtykket til anden benyttelse end beboelse og har ikke givet gerningsmand 1 og 2 lovlig adgang til ejendommen. Der henvises i øvrigt til lejelovens §§ 25 og 26.

Mindretallet finder derfor, at selskabet skal anerkende, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende hærværk. Som sagen foreligger oplyst, er der ikke fornødent grundlag til at tage stilling til de enkelte poster, som klageren kræver erstatning for.

Mindretallet finder, at selskabet skal betale en del af klagerens advokatombkostninger, idet advokatens indsats i sagen har bidraget væsentligt til blandt andet at fremskaffe de nødvendige bevisligheder. Beløbet kan efter et samlet skøn fastsættes til 10.000 kr. inklusive moms.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

3.1 Tvist

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

- a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Nævnet udtaler:

Klageren har ansøgt om retshjælpsdækning til en anlagt retssag mod selskabet, idet selskabet har afvist at yde dækning for en anmeldt hærværksskade på den forsikrede ejendom, som var udlejet. Hun har blandt andet anført, at lejeren i strid med lejekontrakten overdrog ejendommen til personer, som begik hærværk, og at hærværksmændenes adgang til ejendommen derfor ikke har været lovlig. Spørgsmålet om selskabets afslag på at yde dækning for skaderne har tidligere været behandlet af nævnet i kendelse 91647 af 3/6 2019, hvor nævnets flertal gav selskabet medhold.

Nævnets flertal fandt, at klageren ikke havde bevist, at hun havde været udsat for et dækningsberettigende hærværk. Flertallet lagde blandt andet vægt på, at "lejeren i sms af 18/9 2016 ...

har oplyst, at 'Jeg er ik hjem. Jeg rejser til [udlandet]. Jeg har fremleje huset til en ven', og at nævnet – som sagen foreligger oplyst – må lægge til grund, at det er denne ven, der har forstået eller medvirket til cannabisproduktionen. Flertallet finder, at vennen – uanset hvad der måtte være aftalt i lejekontrakten mellem klageren og lejeren og uanset lejelovens §§ 25-26 – i relation til forsikringsbetingelsernes punkt 3 herefter er at anse som en person, der havde 'lovlig adgang' til forsikringsstedet, idet det bemærkes, at vennen efter straffelovens regler ikke ville kunne straffes for at have skaffet sig ulovlig adgang til den pågældende bygning. Den omstændighed, at der foregik ulovlig cannabisproduktion i bygningen, kan ikke føre til anden vurdering". Flertallet bemærkede, at "lejemålet er blevet behandlet på uforsvarlig måde af vennen, og at lejeren har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til lejeforholdet. Klageren bør derfor i stedet rette et erstatningskrav mod lejeren, som har handlet i strid med lejeaftalen og lejelovens §§ 25 og 26 ved – uden samtykke fra klageren – at have videreudlejet lejemålet til en ven". Nævnets mindretal fandt, at klageren havde været udsat for et dækningsberettigende hærværk. Mindretallet fandt endvidere, at selskabet ikke havde bevist, at lejeren havde forstået eller medvirket til cannabisproduktionen. Der blev blandt andet lagt vægt på, at han hverken var sigtet, tiltalt eller dømt. Mindretallet fandt herefter, at "gerningsmand 1 og 2 ikke har haft lovlig adgang til ejendommen. Der er blandt andet lagt vægt på, at det fremgår af lejekontrakten, at 'det lejede må ikke uden udlejers skriftlige samtykke benyttes til andet end: ejendommens samlede areal benyttes til beboelse', og at det fremgår af kontraktens § 11, at 'fremleje eller udlån af det lejede er ikke tilladt, hverken helt eller delvist'. Klageren har ikke samtykket til anden benyttelse end beboelse og har ikke givet gerningsmand 1 og 2 lovlig adgang til ejendommen. Der henvises i øvrigt til lejelovens §§ 25 og 26. Mindretallet finder derfor, at selskabet skal anerkende, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende hærværk".

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til, at klageren kan få afprøvet nævnets kendelse ved domstolene. Selskabet har blandt andet anført, at der ikke er rimelig grund til at føre retssagen og har henvist til nævnets kendelse, hvor klageren ikke fik medhold.

Klageren har blandt andet anført, at "forsikringstager bør tilkendes retshjælpsdækning, idet forsikringstager ikke kun har en rimelig grund til at føre proces, men også en overvejende sandsynlighed for at få medhold, idet hun også i henhold til Nævnets mindretal på 40 procent har været udsat for en dækningsberettigende skade, ligesom Aros Forsikring ikke har løftet bevisbyrden for, at forholdet er omfattet af undtagelserne for dækning". Klageren har endvidere anført, at "Sagsomkostningerne bør fastsættes til minimum 20.000 kr. inkl. moms på baggrund af sagens meget lange forløb og betydelige skriftsveksling, ligesom jeg har været nødt til at sætte mig ind i sagen endnu engang særligt grundet dens lange forløb, hvorfor det ikke har været muligt at have sagens detaljer present. Jeg har herudover haft yderligere betydeligt skriftsveksling og korrespondance med Nævnet og mine klienter samt møde med klienter, som selvsagt har været bekymrede for at føre en sag uden at være sikre på retshjælpsdækning til sagen, hvilket vi generelt ikke anbefaler".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise at yde retshjælpsdækning til retssagen under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at nævnets mindretal i sag 91647 fandt det bevist, at klageren havde været udsat for et dækningsberettigende hærværk, og at selskabet ikke havde bevist, at forholdet faldt ind under forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelse, hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker "tyveri og hærværk begået af de sikrede, medhjælp, ejendommens beboere, lånere, lejere og andre med lovlig adgang til forsikringstagerens private område".

Nævnet har også lagt vægt på, at der er tale om en problemstilling, hvor der også tidligere har været dissens i nævnet vedr. et tilsvarende spørgsmål, jf. nævnets afgørelse i sag 84283.

Nævnet finder på baggrund heraf, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene.

Ankenævnet for Forsikring

13.

95014

Nævnet finder ikke grundlag for at pålægge selskabet at afholde klagerens advokatomkostninger i videre omfang end, hvad der følger af retshjælpsforsikringsbetingelserne.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af § 23, stk. 3, i nævnets vedtægter, at ingen af parterne skal betale omkostninger ved tvistløsningsbehandlingen til den anden part.

Som følge heraf

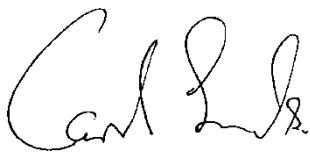
b e s t e m m e s :

Selskabet, Aros Forsikring, skal anerkende, at selskabets afslag på at yde retshjælpsdækning til retssagen er uberettiget. Selskabet skal derfor genoptage sagsbehandlingen og skal yde retshjælpsdækning i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Klagegebyret tilbagebetales.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels